

Ter Heide

nieuws

Naar een beter
Ter Heide via de
projectwerking

Masterplan:
wat kan je
verwachten
in fase 2?

Ter Heide nieuws nr. 4, december 2020
verschijnt 4 maal per jaar

Hoop en perspectief

De afgelopen maanden waren niet gemakkelijk. Ziekenhuizen dreigden vol te raken, het virus verspreidde zich sneller dan verwacht en we gingen opnieuw in lockdown. Toch kwam er in november goed nieuws. De veelbelovende vaccins van farmareus Pfizer en biotechbedrijf Moderna bieden een lichtpuntje in anders donkere tijden. De lockdown bleek ook een positief effect te hebben: de cijfers en ziekenhuisopnames stabiliseerden langzaam. We kregen weer hoop.

Menselijk contact

De tweede lockdown was verwacht, maar blijft een complex gegeven. Ik heb vooral gemerkt dat het ontbreken van menselijk contact ons allemaal zwaar valt. Zowel contact met onze bewoners als onderling contact met collega's en onze thuissituatie moest beperkt blijven. We wisten het al langer, maar nu pas beseffen we écht hoe belangrijk die menselijke warmte eigenlijk is. Alle maatregelen die we nu volgen, brengen ons weer een stap dichterbij het warme contact van voor deze crisis.

Inspanningen leveren

Net daarom mogen we nu niet de fout maken om de maatregelen te snel te versoepelen. Hoewel er steeds meer lichtpuntjes aan onze hemel staan. Bart Brinckman schreef het recent ook in zijn column: "Eén zwaluw maakt de lente niet." De virologen voorspellen dat we nog een hele weg te gaan hebben voor we ons weer in de veilige zone van de curve bevinden (minder dan 100 op 100 000 besmette inwoners). We zullen nog veel inspanningen moeten leveren, zeker op vlak van sociaal contact. Dat zal veel van ons blijven vragen, in de brede maatschappij en in Ter Heide.

Perspectief

Toch mogen we de hoop niet verliezen. Het is intussen bewezen dat de maatregelen hun vruchten hebben afgeworpen. Ook de vaccins van Pfizer en Moderna bieden hoop en perspectief op een beter 2021. De afgelopen maanden hebben we als samenleving ook bewezen dat we door solidair te zijn elkaar kunnen onder-

steunen in deze moeilijke tijden. Ziekenhuizen namen patiënten van elkaar over, we steunden massaal de lokale handelaars en in Ter Heide ontvingen we op alle mogelijke manieren steun van verschillende partners. Laten we ons dus optrekken aan alle lichtpunten zonder de realiteit uit het oog te verliezen.

Elke goede beslissing die je nu neemt, is een stap naar een veiligere toekomst. Ik wil dan ook iedereen bedanken voor de immense inspanningen van de afgelopen periode: zowel medewerkers als ouders, bewoners en onze andere partners. Blijf zo verder doen! Samen houden we vol.

Wie het kleine niet eert

Het eindejaar staat intussen voor de deur. Ook tijdens de feestdagen zullen we het coronavirus in ons achterhoofd moeten houden. Laat ons Kerst en Nieuwjaar gebruiken om in een kleine kring onze warme contacten te koesteren. Het zal geen eindejaar zijn zoals gewoonlijk, maar dat belet ons niet om dit jaar des te meer te genieten van de kleine momenten en er energie uit te halen. Ik wens iedereen dan ook een warm eindejaar toe en een gezond nieuw jaar.

Paul Geypen,
Algemeen directeur

't Brikhof feest met Gene Thomas

Woensdag 21 november was een dag om nooit te vergeten in 't Brikhof. Dankzij de muzikale talenten van Brik 5 werden we door Gene Thomas verwend op een fantastisch feestje tijdens Micromix on the road. We hebben gezongen, gedanst en genoten van het mooie weer. Een echte verademing in deze vreemde tijden.

Beestjes

Het filmpje 'Beestjes', dat Brik 5 inzond voor de digitale editie van Micromix, werd geselecteerd als mogelijke kanshebber uit alle inzendingen. Het was even spannend afwachten tot we te horen kregen of we bij de 3 winnaars zaten of niet. Begin oktober kwam het verlossende nieuws. Roel Vanderstukken koos het filmpje van Brik 5 uit als winnaar!

Voorbereidingen

Na dit goede nieuws begonnen we al snel samen met VFG de nodige voorbereidingen te treffen. Micromix on the road bestond dit jaar uit een podium op wielen dat 3 verschillende voorzieningen aandeed met telkens een andere zanger. De optredens waren ook live te volgen op de Facebookpagina van VFG. In 't Brikhof namen we alle mogelijke

voorzorgsmaatregelen om het optreden zo coronaveilig te doen verlopen. We stemden af met de burgemeester van Borgloon en vulden de eventscan van de Vlaamse overheid in. De technische dienst stelde op de verharde weg voor de Brikken tentjes op voor elke leefgroep, er werden looplijnen en signalisatie opgesteld, de nodige afspraken werden gemaakt ...

In de ban van Gene

Na veel voorbereidend werk was de dag eindelijk daar. Vanaf 11 uur waren we helemaal in de stemming. DJ Wimpie zorgde voor sfeervolle muziek en maakte ons warm voor het grote optreden. 's Middags genoten we van lekkere frietjes van een frietkraam. Om 13 uur was het podium helemaal opgesteld en zaten we op het puntje van

onze stoel. Niet veel later stond Gene Thomas te dansen en te zingen. Speciaal voor ons! Niet alleen de bewoners hebben zich volledig uitgeleefd, ook het personeel was helemaal in de ban van Gene.

Ontroerd

Na een uurtje meezingen en dansen mochten ook de sterren van Brik 5 hun beste beentje voorzetten. Samen brachten ze hun winnende inzending 'Beestjes' op het Micromixpodium. Nadien ontvingen ze nog een trofee als aandenken. Bewoner Dirk was zichtbaar ontroerd na deze drukke, maar mooie dag. Hij liep nog trots een rondje om iedereen zijn beker te tonen. Bij TVL zullen ze het ook geweten hebben, want zij volgden Dirk de hele dag terwijl hij zich klaarmaakte voor het optreden en filmde de muzikale namiddag. In november waren de beelden te zien in het programma 'De weg naar geluk'.

Eik 1 en Eik 4 vallen in de prijzen

In campus Zonhoven werd deze zomer een heuse summer challenge georganiseerd. Wekenlang daagden de leefgroepen elkaar uit om leuke opdrachten te voltooien en streden ze om de kroon. Eind september werden de winnaars getraceerd op een tuinconcert. Het was een topnamiddag, waar met volle teugen van genoten werd!

Vlagjes verzamelen

De hele zomer lang konden leefgroepen elkaar uitdagen om speciale opdrachten te voltooien: de Jerusalema challenge dansen met de bewoners, de beste mocktail maken, het verst gooien met een perzik, een gedicht schrijven over de leefgroep, een reclamespot uitbeelden... Je kan het zo gek niet bedenken of er werd wel een uitdaging rond verzonden. De winnaar won een vlagje, 'de verliezer' verloor er één. Aan het eind van de zomer werden Eik 1 en Eik 4 uitgeroepen tot winnaars. Zij verzamelden elk even-

veel vlagjes.

"Eik 1 en Eik 4 zijn even zot en competitief. Dat hebben we in ons voordeel gebruikt", vertellen ze in Eik 1. "Ook de bewoners hebben we heel erg betrokken bij alle opdrachten. Op hun manier vonden ze het allemaal wel leuk om eens iets anders te doen dan de gewone activiteiten. We hebben er veel mooie en grappige foto's aan overgehouden."

Muziek en lekkers

Eind september mochten de winnaars hun prijs in ontvangst nemen. Ze werden

getraceerd op een tuinconcert van Don Pancho. De artiest stond opgesteld tussen de 2 leefgroepen in op het grasveld. Zo konden Eik 1 en Eik 4 elk genieten van het optreden in de veiligheid van hun eigen tuintje. De centrale dagbesteding zorgde als extraatje ook nog voor lekkere chips, frisdrank en suikerspinnen. De bewoners genoten er elk van op hun eigen manier. Ook het mooie weer was meegenomen op deze gezellige dag. Het was echt een topnamiddag!

De wens van...

De bewoners van woonbuurt Henisberg delen hier graag hun wensen met jou. Ben jij of ken jij iemand die deze in vervulling kan laten gaan? Neem dan zeker contact op met de leefgroep! In maart is het de beurt aan campus Genk. Ken jij een bewoner van woonbuurt Heuvel met een kleine of grote wens? Stuur deze dan zeker door naar de leden van de redactieraad. Samen proberen we hun wens(en) in vervulling te doen gaan!

Knutselmateriaal gezocht

De bewoners van Berg 7 zijn echte creatievelingen. Knutselen doen ze enorm graag, zeker nu iedereen meer in zijn bubbel moet blijven. Daarom zijn we nog op zoek naar extra knutselmateriaal voor onze dames en heren. Vooral stiften en gekleurd papier zijn erg gewild, maar ander knutselmateriaal is zeker ook welkom. Help jij onze bewoners aan extra knutselmateriaal? Neem dan snel contact op met de leefgroep. Dat kan telefonisch op 012 39 83 87.

Annie in actie

Wat is leuker dan naar een goede film kijken met aanstekelijke liedjes? Bewoner Errit zou er enorm van genieten om Annie en haar vrienden in actie te zien. Op zijn wensenlijstje staat dan ook een dvd van de film 'Annie'. Maak jij Errits wens waar? Geef Henis 5 dan een seintje op 012 39 83 85.

Marina Witters op pensioen in coronatijden

Op 28 augustus was het voor Marina Witters zover. Na 42 dienstjaren mocht ze op welverdiend pensioen. Ondanks de coronamaatregelen, konden we haar pensioen niet onopgemerkt voorbij laten gaan.

Een dag vol verrassingen

We zorgden voor een verrassingsfeestje in onze bubbel (Ven 1 en 2). Haar laatste werkdag werd opgevrolijkt met een grootse verwelkoming, een pastabuffet, een receptie, een groot cadeau, een speech en niet te vergeten: een pannenkoekentaart omdat ze daar zo van houdt.

Omdat de personeelsleden van de andere Vennen jammer genoeg niet op het feest mochten aansluiten, gingen we met Marina langs aan hun terrassen.

Daar kreeg ze telkens een verrassing, gaande van een liedje tot een boeket geknutselde bloemen.

Enkel nog genieten

Na deze drukke namiddag ging ze naar huis, waar ze vanaf nu geniet van haar welverdiend pensioen, samen met Theo. Marina, bedankt voor alle leuke jaren die wij en de kinderen samen met jou hebben mogen beleven!

Je collega's van 't Ven

Veerkracht op de proef gesteld

Op 13 oktober 2020 zijn we met het hele team van Berk 3 samengekomen om even stil te staan bij de afgelopen periode. Deze coronaperiode zullen we niet snel vergeten. We zijn er samen als 1 team voor gegaan en er ook samen als 1 team doorgekomen. Hoewel we er nog niet helemaal door zijn. Toch blijft de angst hangen om wat er nog gaat komen.

De beste zorgen

Midden maart begonnen de eerste bewoners koorts te maken. Met nog wat onwetendheid bij velen onder ons hebben we de eerste zorgen toegediend. Elke dag kregen we 1 tot 2 bewoners bij met koorts, tot heel Berk 3 geveld was. De ene bewoner had al wat meer symptomen dan de andere.

Een hele maand hebben we de beste zorgen gegeven aan onze bewoners. Elke dag kwamen we met een bang hartje werken. Met wie zou het nu beter gaan? Welke bewoner heeft er symptomen bijgekregen of doet

het niet zo goed? Toch kwamen we 'graag' werken. We wilden graag voor onze bewoners zorgen en hoopten dat het zo snel mogelijk beter werd.

Afscheid nemen

Na een lange strijd zijn Erik en Marijke op enkele dagen van elkaar jammer genoeg van ons heengegaan. Dit was een zeer moeilijke periode. We konden geen afscheid nemen van Erik en Marijke. Elkaar eens goed vastnemen was ook niet vanzelfsprekend in deze tijden. Het verdriet moesten we even opzij schuiven, want nog 2 andere bewoners hadden onze zorg en aandacht hard nodig. Mede dankzij onze verpleegkundige Annick en dokter Jacobs, die 24u op 24u voor ons klaarstonden, zijn we er samen door gekomen en hebben de 2 andere bewoners het gehaald. Een dikke dankjewel hiervoor!

Helpende handen

In deze periode was het voor het personeel fijn dat we op 4 volle diensten mochten werken. Zo waren we altijd met genoeg personeel om de beste zorgen te bieden aan onze bewoners en het zo draagbaar mogelijk te maken voor ons. Soms hadden we zelfs nog handen tekort. Hilde, onze logopediste, is komen inspringen zodat we 1 van onze bewoners terug aan het eten kregen. Ook voor Hilde een dankjewel voor de hulp.

Herdenking

Na deze vergadering hebben we de dag erna samengezeten met heel het personeel en de bewoners. We hebben een kleine herdenking gedaan voor onze 2 overleden bewoners Erik en Marijke. Zo konden we op onze eigen manier toch afscheid nemen.

Het team van Berk 3

SNOEZELBOS: WANDELPAD

Campus Zonhoven

WIE ZIJN WIJ?

Ter Heide biedt professionele ondersteuning aan 430 personen met een meervoudige beperking. 650 medewerkers geven hiervoor elke dag het beste van zichzelf. Dit verspreid over 4 campussen in Limburg: Genk, Zonhoven, Borgloon, Tongeren. Ter Heide is bovendien een warme thuis voor zijn bijzondere bewoners. We willen in Ter Heide veel mensen ontmoeten en samen met hen aan de weg timmeren voor een goed en kwaliteitsvol leven voor onze bewoners.

Tel.: 089 32 39 32
E-mail: info@terheide.be
Adres: Klotstraat 125, 3600 Genk

CONTACT

Verantwoordelijke sponsorprojecten

Tel.: 089 39 01 26
E-mail: steun@terheide.be

HELP JIJ ONS PROJECT VERWEZENLIJKEN?

WAT?

In campus Zonhoven willen we in 2021 een snoezelbos realiseren met prikkelarme en prikkelrijke zones. Zo kunnen we een nuttige invulling geven aan een niet-gebruikt stuk bos op ons domein en kunnen we onze bewoners een extra zinvolle dagbesteding bieden. Dit bos willen we ook openstellen voor bezoekers en burens om in te komen wandelen. Zo vergroten we ook de inclusie voor onze bewoners.

De basis hiervoor is de aanleg van een verhard wandelpad van 350 meter lang en 1,50 meter breed. Zo kunnen ook onze rolstoelgebruikers en minder mobiele bewoners genieten van een gezonde boswandeling. Voor onze doelgroep is een toegankelijk pad voor iedereen doorheen het bos dan ook een must. Dit pad kan gedeeltelijk voorzien worden van leuke belevingselementen voor de bewoners.

BUDGET & PLANNING

Gewenste uitvoering: 2021
Totaalprijs: € 7 063,98, incl. BTW

Wil je dit project steunen met een kleine bijdrage? Dat kan ook! Voor stortingen vanaf € 40 ontvang je een fiscaal attest. Storten kan op onze fiscale rekening (BE90 0910 1151 4232) met vermelding "naam project, voornaam + naam".

Getest en goedgekeurd!

De bewoners van woonbuurt Berk-Spar mochten het inclusieve speelpakket Joy'n Play uittesten via onze partner Modem. Dat deden ze natuurlijk met veel plezier. Onze conclusie? Top!

Wablieft?

De Joy'n Play is nieuw speelgoed met inclusie als focus. Iedereen kan samenkomen rond de gele schelp voor een actief, leerrijk, muzisch ... spel. Het speelpakket

is opgebouwd uit een geel onderstuk en een plaat met 2 zijden. Aan de ene zijde bevat de plaat een voetbalveld, aan de andere zijde een middeleeuws tafereel. Met de poppetjes en ballen die erbij zitten, kan je bijvoorbeeld voetballen. De meegeleverde stok kan magnetisch bevestigd worden op het onderstel zodat een bewoner in een rolstoel ook kan deelnemen vanuit zijn rolstoel.

Modem intervisiegroep

Ter Heide werkt al enkele jaren samen met Modem om advies te verlenen over hulpmiddelen en aanpassingen rond ondersteunde communicatie. Enkele therapeuten van Ter Heide zitten dan ook in de Modem intervisiegroep. Hier worden kennis, in-

formatie en ervaringen uitgewisseld tussen de verschillende partners. Hierdoor kregen we de kans om dit nieuwe speelgoed uit te testen.

Gebruik in de woonbuurt

Wij kregen de opdracht om creatief om te gaan met het materiaal. De platen zorgden alvast voor spannende voetbalwedstrijdjes. Maar we hebben de de Joy'n Play ook betrokken in onze halloweenactiviteit. Zo maakten we griezelige spinnensoep in de schelp en daarna natuurlijk lekkere (echte) soep... Welke soep zou jij kiezen?

Ille Dries,
ergotherapeut woonbuurt Berk-Spar

Aan plezier geen gebrek in code rood+

Vanaf 2 november schakelde Ter Heide naar een hogere kleurcode: rood+. Dit hoogste niveau uit ons draaiboek heeft ook heel wat gevolgen voor de activering van de bewoners, want de bubbelwerking mag niet doorbroken worden door therapeuten die ook in andere groepen komen en door vrijwilligers. Gelukkig bedacht de centrale dagbesteding in campus Zonhoven hier een creatieve oplossing voor.

Raamactiviteiten

De centrale activering wil in deze sombere tijden toch nog een beetje het verschil maken. Dat proberen ze deze keer in code rood+-stijl en coronaproof te doen via raamactiviteiten. Hierbij kunnen ze steeds rekenen op de enthousiaste deelname van de leefgroepbegeleiding. Er staat elke keer iets anders op het programma: aerobics met aanstekelijke muziek in flashy outfits, een leuke poppenkast, piraten die op schattenjacht komen ... Het is elke keer weer plezier als de therapeuten voor het raam verschijnen!

Idee van de week

Maar daar bleef het niet bij. De summer challenge van campus Zonhoven

was nog maar net achter de rug of er kwamen al nieuwe activiteiten uit de digitale ideeënbus. Met het 'Idee van de week' kunnen leefgroepen een puzzelstuk winnen als ze bepaalde opdrachten uitvoeren. Zodra ze een volledige puzzel hebben, zorgt de centrale activering voor een leuke verrassing. Er passeerden intussen al heel wat leuke opdrachten de revue: een lekker vieruurtje maken, herfstige knutselwerkjes in elkaar steken na een herfstwandeling, de bewoners verwennen met een massage (inclusief zelfgemaakte handscrub) ...

Aan creativiteit en plezier is er geen gebrek in campus Zonhoven, ook in code rood+!

Raamonderwijs voor Huis 3

Toen we de boodschap kregen dat we een hele week Huis 3 niet mochten betreden omwille van de quarantainemaatregelen, was het even alle koppen (op coronaveilige afstand) bij elkaar steken en zoeken naar een oplossing waarbij onze leerlingen niet in de kou bleven staan. Zo kwamen we al snel tot raamonderwijs: lesgeven van achter het raam en de kinderen betrekken bij leuke activiteiten. Voor- en namiddag boden we een activiteit aan voor het raam. Een nieuwe, spannende ervaring voor iedereen!

Leuk begin van de week

Maandagochtend kwam de klaspop Lasse langs met de juffen en speelden ze een herfst Tik Tak-voorstelling. In de namiddag was het tijd voor 'Gruwelijke sprookjes' over spoken die al dan niet bestaan en over een bijzonder Roodkapje dat zich niet laat verslinden door de wolf! Op dinsdagvoormiddag kwamen de heksen langs om heksensoep te maken. Het was opletten geblazen dat er soms niet één in de ketel verdween. Namiddag mochten de leerlingen hun lachspieren wat trainen terwijl de leerkrachten Twister speelden.

Lekkere afsluiter

Woensdag trokken we onze laarzen aan en namen we de leerlingen mee

op herfstwandeling. Donderdag kwamen er nog meer heksen langs en kon iedereen genieten van een heerlijke traditionele Vlaamse wafelbak om

deze speciale week af te sluiten!

[De leerkrachten Raamonderwijs Huis 3 BuSO De Wissel](#)

Even terug wandelvrijwilliger

Half september valt een al even verwachte mail in mijn inbox. "Vanaf maandag gaan we vrijwilligerswerk, onder voorwaarden, terug laten opstarten!" Maandagmorgen fiets ik naar Tongeren en ben present aan de keukendeur van Berg 7, netjes met mondkapje. Het valt me op hoe de bewoners me toch herkennen.

Anders dan anders

Jos komt me op zijn manier groeten, Leentje is enthousiaster. Pieter heeft maar een half woord nodig om klaar te staan. Benny vraagt meer aanmoediging. Ik ga alleen met hen een

blokje om in de nieuwe wijk Heuvel dal, waar enkele nieuwe tuintjes in aanleg zijn. Een goed halfuur ben ik onderweg en het voelt onwennig. Benny wil onderweg in een auto stappen die toevallig naast ons halt houdt. Langsgaan in Huis 3 om eten te geven, mag ik niet. Geen onderlinge contacten, uit veiligheid.

Gezondheid gaat voor

Vier keer ben ik zo mijn week begonnen. Gaandeweg vind ik systematiek in de toch wat bijzondere omstandigheden. Op weg naar huis heb ik vanop mijn fiets een vluchtige babbel, gemaskerd en op afstand. Het

voelt fijn, als thuiskomen, maar lang duurt het helaas niet.

Half oktober mailt Patrick: "Nu we coronagewijs terug in code oranje zitten, wordt vrijwilligerswerk met zorgcontact zoals wandelen en fietsen terug opgeschort. Minstens tot half november." Ik had net mijn draai gevonden, maar gezondheid gaat voor.

[Guido Massonnet, vrijwilliger woonbuurt Henisberg](#)

Rettmaand in het Ven

In oktober vierden we in het Ven Rettmaand. Ven 1 en 2 stellen hier daarom met groot genoegen onze Rettdames Lore en Freya voor. Het Rett syndroom komt enkel voor bij meisjes en zorgt ervoor dat op jonge leeftijd hun ontwikkeling blijft stilstaan. Toch zitten er 2 fantastische dames bij ons in 't Ven!

Aangezien ze eventjes de tijd nodig hebben om je te leren kennen, is dit geen snelle taak om te verwezenlijken. Want elke dame heeft haar eigen wenslijst en verwentips. Toch is er zoveel dat hen samen bindt. Albei zijn ze grote fan van muziek, Nijntje en K3. Knuffelen, liedjes zingen en televisie kijken horen daar ook bij. Beiden kunnen genieten van een snoezelbad met veel bubbels en lekkere geurtjes. En na al dit druk gedoe kan een dutje wonderen doen. Maar de grootste schatten voor hen beiden zijn toch wel hun ouders en familie. Hopelijk maken wij daarvan ook een deeltje uit.

Marijke Tyrions,
leefgroepmedewerker Ven 2

Een hart onder de riem

De centrale dagbesteding van campus Zonhoven zorgde er tijdens het herfstverlof voor dat elke leefgroep een eigen brievenbus kreeg. Tijdens deze lockdown konden de leefgroepen zo met elkaar communiceren zonder hun bubbel te doorbreken.

Het idee achter de brievenbussen is dat alle leefgroepen de kans krijgen om elkaar via deze weg (kerst) kaartjes, tekening, gedichtjes te sturen om elkaar een hart onder de riem te steken.

Zo kan dit op een coronaveilige manier gebeuren, aangezien leefgroepen niet bij elkaar binnen mogen springen. Kaartjes en brieven in elkaars brievenbus steken is bovendien een leuke activiteit om te doen met bewoners.

Een win-winsituatie dus! Alle mooie boodschappen zijn nog steeds welkom in de brievenbussen van campus Zonhoven.

Hoe jij mijn hart in no time veroverde

5 jaar geleden is het ondertussen: de mooiste dag van mijn leven. 5 bewogen jaren geleden. Eindelijk kregen we er een pleegbroertje bij. Eentje uit de duizend. Een echte schat. Ik was meteen verliefd op je. Maar toen gebeurde er iets. Je was niet meer zo vrolijk als voordien. Je gedroeg je niet zoals dat hoorde bij een baby van ondertussen al een paar maanden. Er was iets mis. Iets serieus mis. We totterden van onze roze wolk en vielen pardoes op de realiteit.

Epilepsie

Je diagnose was snel bekend: epilepsie. De ernst ervan liet echter langer op zich wachten. De dokters beweerden dat we er uitzonderlijk vroeg bij waren en dat het met de juiste behandeling wel goed zou komen. Later bleek dat niet het geval. Je had ons gezin goed wakker geschud toen, ventje. Dit was voor altijd. Je zou niet beter worden. We zouden je nooit toejuichen langs een voetbalveld. We zouden je nooit leren fietsen en we zouden je minder en minder zien lachen. Dat laatste vond ik nog het ergste. Maar het was te laat. We zagen je al doodgraag. Je was écht een deel van de familie geworden.

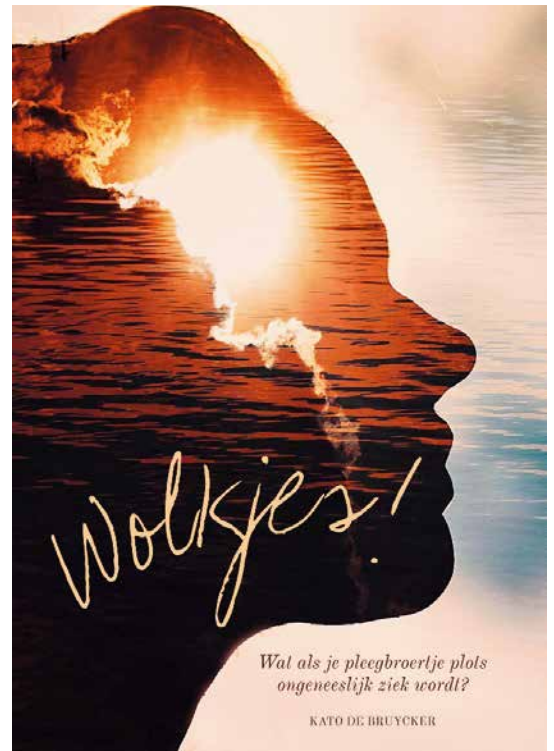
Om je de beste zorgen te geven die je maar kon krijgen, ging je naar Pulderbos, een revalidatieziekenhuis in Antwerpen. Dat was wennen, want opeens zagen we je niet meer elke dag. In het begin mocht je nog elk weekend naar huis komen, maar omdat het zo ver was, werd ook dat niet altijd haalbaar meer. Zo schakelden we al snel over op 1 keer per maand. Dat vond ik veel te weinig, maar ik zag ook geen andere mogelijkheid. Gelukkig hebben ze daar een jaar lang goed voor je gezorgd, maar een oplossing vonden ze niet. En terug naar huis komen was geen optie meer. Thuis konden we jou de zorgen die je nodig had niet geven. In een voorziening zouden ze je veel meer kunnen bieden. Zo kwamen we uit bij Ter Heide. Daar kreeg je een plekje waar je lekker jezelf mocht zijn. Waar je alle kansen zou krijgen die je nog kon krijgen. Waar je mocht groeien. Waar je vanaf toen thuis zou zijn.

Aanvaarden

Weet je, lieve schat, ik wou je zo graag kunnen helpen dat ik mezelf daar soms in verloor. De verzorgsters zien je op hun

manier graag, daarvan ben ik overtuigd. Ze doen er alles aan om jou het zo goed mogelijk naar je zin te laten hebben, maar ik wou meer kunnen doen dan je enkel graag zien. Dat ging niet. Jij leefde in je eigen wereldje. Ik niet. Ik leefde in een wereld waarin jij er niet altijd was. Dat moest ik leren aanvaarden. Het kostte tijd en vroeg veel van me, maar ik kreeg niet altijd de tijd die ik nodig had. Ik moest elke tegenslag verwerken, hoe klein die ook was, maar ondertussen loerde de volgende alweer om de hoek. Ik moest steeds meer moeite doen om te zien wat je wel nog kon. Ik moest het gewoon aanvaarden. Net

zoals de rest van mijn gezin ondertussen al voor een groot deel gedaan had. Mijn hoofd ging te traag. Ik wou niet alleen verdriet om je hebben, want dat is niet wat ik voel als ik aan je denk. Dan voel ik liefde. Veel liefde. Immens veel liefde die enkel en alleen voor jou bestemd is. Maar wat moest ik? Mijn verdriet groeide, rijkte bijna tot aan de schouders van mijn liefde voor jou. Ik moest dat groeien stoppen. Je zou nooit willen dat ik me slecht ging voelen door jou. Sterk zijn kon ik niet. Niet zolang ik zoveel verdriet om je had. Al had ik soms het gevoel dat je doodgezwegen werd. En waarom? Ik heb er nog altijd geen reden voor gevonden. Zijn mensen bang om naar je te vragen? Denken ze dan echt dat je zoveel anders bent dan hen? Of zijn ze bang voor mijn verdriet? Ik had er genoeg van! Ik moest mijn verdriet eruit krijgen. Het moest voor jou. Alleen

zo zou het kleiner worden en stoppen met groeien. En hoe doe je dat? Door te praten. Veel te praten met iemand die je vertrouwt. Ik heb al mijn verdriet eruit gegooit en vervangen door nog meer liefde voor jou. Enkel een heel klein bodempje gezonde tranen restte nog in het puntje van mijn hart. De rest zat vol liefde.

Ik wou er iets mee doen. Ik wou nog gelukkiger worden en van mijn leven genieten, want jij leerde me dat niet iedereen die kans krijgt. Ik wel. Vanaf toen zou ik die met beide handen grijpen en nooit meer loslaten, net zoals ik met jou zou willen doen. Mijn hart moest groeien, zodat alle emoties en indrukken die ik in mijn leven mocht opdoen erbij konden. De deur van mijn hart moest open. Hij zat ondertussen al flink vastgeroest, maar na wat stoten kreeg ik er toch beweging in en kreeg mijn hart zuurstof.

Mijn droom was dat mensen naar bin-
nen konden kijken en zagen dat het kon:
overeind krabbelen.

Loslaten

Ik dacht vroeger dat ik jou zou vergeten
als ik niet meer zoveel aan je dacht en
niet meer verdrietig om je was. Ik dacht

dat wanneer ik je niet dicht bij me hield,
je alleen maar verder weg zou drijven.
Nu weet ik wel beter. Je hebt me geleerd
dat loslaten me dicht bij je brengt dan
ooit. Om los te laten was praten niet ge-
noeg. Ik moest mijn gedachten ergens
kwijt. Ergens waar ze veilig waren. Op
papier! Zo schreef ik in een maand tijd

een verhaal over jou. Voor jou. Toen
was *'Wolkjes! - Wat als je pleegbroertje
plots ongeneeslijk ziek wordt?'* geboren.
Weer een nieuw avontuur. Weer een ge-
beurtenis die me het gevoel geeft dat ik
leef. Dat ik leef voor jou. Ik zie je graag!

Je trotse zus, Kato

Kato is 15 en pleegzus van bewoner Aaron (Huis 4). Sinds 2015 is haar gezin een pleeggezin. In haar boek *'Wolkjes! Wat als je pleegbroertje plots ongeneeslijk ziek wordt?'* vertelt ze over haar ervaringen als pleegzus van een broertje met een beperking. Zo wil ze mensen in een gelijkaardige situatie een hart onder de riem steken. Wil je meer lezen? Je kan *Wolkjes* bestellen via www.boekscout.nl. Veel leesplezier!

Wellnessweek in bubbelthema

Al enkele maanden leven de bewoners van campus Borgloon in bubbels. Het multidisciplinair team wilde de bewoners dan ook graag verwennen met bubbels. Zowel letterlijk als figuurlijk.

Tijdens onze wellnessweek in sep-
tember werden de bewoners per
bubbel uitgenodigd om te genieten
in het 'Brikhof wellnessalon'. Hier-
voor werd de garage omgebouwd
tot een prachtig salon. De bewo-
ners hebben genoten van een bub-
belbad, glittertattoos en massages.
Als afsluiter kreeg elke bewoner een
lekker glaasje bubbels.

Afscheid van een geliefd paard

In campus Zonhoven zorgde paard Max voor veel plezier bij de bewoners. Jammer genoeg hebben we onlangs afscheid van hem moeten nemen. We houden vele mooie herinneringen over aan onze avonturen met Max.

Plezierige ritjes

Lieve Max, meer dan 10 jaar ben
je er geweest voor onze bewoners.
Met veel plezier trok je samen met
Sam de huifkar en iedereen had ple-
zier. Toen je daarvoor wat oud was
geworden, plezierde je wel nog heel
veel bewoners met ritjes onder het
zadel. Perfect stond je naast de lift in
de manege of de opstap in Zonho-
ven. Onze bewoners moesten netjes
op je rug terechtkomen.

Groene weide

Slim en soms ondeugend was je zeker.
Maar met bewoners in de buurt was je
het grootste voorbeeld. Je werd ziek,
heel ziek. Heel snel en onverwacht
hebben we afscheid moeten nemen.
Je bent nu naar de eeuwige groene
weide ... Bedankt voor alles Max.
1/1/1995 - 18/10/2020

*Nele Vanderlocht,
leefgroepmedewerker activering Zonhoven*

Hulpvraag versus hulpaanbod

Het woord 'corona' is ondertussen al ettelijke keren over ieders lippen gekomen. We moesten ook aan onze jongeren uitleggen wat dit virus juist inhoudt, welke gevolgen het allemaal met zich meebrengt. Veiligheid bieden, afstand bewaren, handen regelmatig wassen ... De begeleiding stond nu ineens dag in en dag uit met een mondkapje voor hen, ze mochten niet naar huis, niet gaan sporten op openbare plaatsen, geen bezoeken brengen aan een brasserie en dergelijke.

Niet evident

Laten we bij dezen even duidelijk maken dat dit helemaal geen sinecure was en is voor onze jongeren. Onbegrip, boosheid, verdriet, ongeduld ... Het zijn maar enkele van de vele gevoelens die naar voren zijn gekomen. En toch ... We mogen trots zijn op de jongeren die in Huis 8 verblijven! Ook van de begeleiding vroeg en vraagt het nog steeds veel. Onze creativiteit werd met momenten zwaar op de proef gesteld. Het is niet evident om de jongeren van Huis 8 groepsactiviteiten te laten doen. Laat staan dat we kunnen verwachten van hen dat ze in deze moeilijke tijden met al hun verwarde gevoelens begrip kunnen opbrengen voor alle maatregelen die er zijn.

Er zijn voor hen

Eén van de belangrijkste vragen van de jongeren en natuurlijk ook van de ouders, is de vraag wanneer het allemaal eens ophoudt. Helaas hebben wij, als begeleiding, hier ook geen antwoord op. Wel kunnen we er zijn voor hen. Nabijheid en een luis-

terend oor bieden, in de mate van het mogelijke duidelijkheid geven, proberen tegemoet te komen aan de hulpvragen ...

Mondjesmaat versoepelden in de zomer de maatregelen ... We konden al eens buitenshuis gaan op activering, de bezoeken naar thuis waren terug genormaliseerd, de school begon terug... En ja, we bleven allen opletten dat we de veiligheidsmaatregelen handhaafden. We wilden immers niet dat het

virus 1 van ons te pakken krijgt. Helaas kwamen er in de herfst terug verstringingen aan.

Gedeelde inzet

In de voorbije hectische tijd hebben we getracht tegemoet te komen aan de noden van de jongeren op een creatieve manier. 1-op-1-begeleiding, compartimentering, nabijheid ...

Door een gedeelde inzet van zowel de jongeren en de ouders als de begeleiding, zijn we er tot nu toe gelukkig zonder kleerscheuren vanaf gekomen! Enkele sfeerbeelden mogen dan ook zeker niet ontbreken.

Huis 8, YOU ROCK!

Ellen Coolen,
leefgroepmedewerker Huis 8

Traject woon- en leefkosten met succes afgerond

De woon- en leefkosten staan al een hele tijd op de agenda. Samen met de werkgroep woon- en leefkosten en de Gebruikersraad, zijn we er na een lang parcours in geslaagd om een solidair en betaalbaar eindresultaat te bereiken. Vanaf 1 januari 2021 gaan we hiermee van start.

Wat?

Als we spreken van leefkosten in Ter Heide, hebben we het over voeding, drank, verzorging, het activiteitsaanbod en dergelijke. Wanneer we het hebben over woonkosten, gaat het om de fysieke omgeving waar de bewoner verblijft, die is aangepast aan zijn noden en om de nutsvoorzieningen. Deze woon- en leefkosten gaan in vanaf 1 januari 2021 en zijn enkel van toepassing op personen met een persoonsvolgend budget, die 21 jaar of ouder zijn en recht hebben op een tegemoetkoming.

Verleden

In het verleden was er geen prijslijst en geen duidelijke prijszetting. Alle residentiële bewoners betaalden dezelfde prijs voor woon- en dagondersteuning. Ook voor bewoners van de dagopvang was er een vaste prijs voor de dagondersteuning en een aparte kost voor vervoer.

Solidariseren

Bij ons onderzoek naar het bepalen van de woonkost merkten we dat wanneer elke doelgroep de woonkost voor zijn eigen type woning moet betalen, dat

niet betaalbaar is voor bepaalde doelgroepen. Woonkosten zijn dan ook sterk doelgroepgebonden. Wat de leefkosten betreft, is er geen probleem, omdat deze voor de verschillende doelgroepen dezelfde zijn.

Omdat we vinden dat elke bewoner recht heeft op goed en kwaliteitsvol wonen, ongeacht zijn inkomen, lossen we het probleem van betaalbaarheid op door het solidariseren van de woonkost. Wonen heeft voor onze bewoners namelijk een grote invloed op hun welzijn. En we willen geen ongelijkheid creëren binnen de doelgroep.

Bovendien kunnen noden en behoeften veranderen. Bewoners verhuizen doorheen hun tijd in Ter Heide regelmatig naar andere leefgroepen. Hiervoor is het belangrijk dat bewoners gemakkelijk kunnen schakelen tussen de verschillende leefgroepen/woonbuurten. We willen dit kunnen waarmaken zonder prijsverhoging of -daling. In sommige leefgroepen verblijven dan weer bewoners met verschillende achtergronden in hetzelfde huisje (MID, MED, GES). Ook hierbij willen we vermijden dat bewoners binnen dezelfde woning een andere prijs moeten betalen.

Dagopvang

In het verleden werkten we met een prijszetting voor de dagopvang die niet erg realistisch was. Ter Heide ontving bovendien een tussenkomst voor het vervoer via een subsidie, die intussen is weggefallen. Onze dagopvang vervult binnen Ter Heide een zeer belangrijke rol. Hij vormt de toegangspoort voor nieuwe bewoners. Uit ervaring weten we dat bewoners vaak schakelen van de dagopvang naar de woonomgevingen. Bovendien hebben bewoners van de dagopvang thuis ook nog bepaalde kosten. Daarvoor is het belangrijk dat een deel van hun tegemoetkoming overblijft om deze kosten mee te betalen. Omwille van deze redenen is de dagopvang mee opgenomen in de solidariteit.

En verder?

Van oktober tot december volgde de volgende stap in dit traject: de nodige aanpassingen doen aan de individuele dienstverleningsovereenkomsten, samen met de ouders/vertegenwoordigers van de bewoners. Zo kunnen we op 1 januari fris en goed geïnformeerd beginnen met dit nieuwe systeem.

Naar een beter Ter Heide via de projectwerking

Twee jaar geleden ging Ter Heide een traject aan om samen met alle medewerkers, ouders, vrijwilligers ... een nieuwe missie en visie uit te schrijven voor de komende jaren. Hieraan koppelden we een vernieuwde projectwerking waarmee we de lopende projecten beter konden opvolgen en waarbij nieuwe ideeën kansen kregen om verder uitgewerkt te worden.

Wat is een project?

Een project zien we als een grotere verbeteractie waarbij meestal de inzet van heel wat personele en financiële middelen nodig zijn.

Daarnaast zijn er natuurlijk ook de kleinere acties die dag in, dag uit voor verbeteringen zorgen. We beperken ons hier tot een stand van zaken van

de projectwerking.

Het coronavirus heeft natuurlijk ook onze projectwerking parten gespeeld. Dit neemt niet weg dat we toch in de mate van het mogelijke hard gewerkt hebben om goede resultaten te bereiken op vlak van onze projectwerking. Hier geven we een stand van zaken voor elk project.

Realisaties

Van projecten verwachten we dat ze binnen de 6 maanden afgerond kunnen worden. Zo niet, worden ze opgesplitst in realiseerbare deelprojecten. Het afgelopen jaar zijn er dan ook al een aantal concrete realisaties te melden:

- Voor alle leefgroepen van Ter Heide is een nieuwe manier van medicatielevering en -verdeling geïmplementeerd. De medicatiekasten zijn

aangepast door de technische dienst en vormingen aan medewerkers zijn gegeven.

- Wie onze campus in Zonhoven al bezocht heeft, kan niet naast de nieuwe gebouwen van 't Ven en de Oase kijken. Intussen hebben onze bewoners en onze medewerkers zich volledig gesetteld in hun nieuwe leefgroepen. De omgevingswerken naderen hun eindfase, waarmee de eerste fase van het masterplan infrastructuur voltooid is.
- De werkuren van onze medewerkers moeten correct ingepland worden. We hebben een gloednieuw personeelsplanningssysteem binnengehaald om dit goed te kunnen doen (rekening houdend met de wetgeving rond arbeidstijdenbeleid).

- In de grootkeuken van Genk hebben enkele personen gemeenschapsdienst gedaan, met positief resultaat. Eerder informeerden we je al omtrent de inhoud van dit project.
- Camerabewaking is verder uitgerold binnen onze leefgroepen. Heel wat ruimtes werden hiervan voorzien, hetgeen onder andere de veiligheid en de nachtrust van onze bewoners ten goede komt.
- Een hulpmiddel is ontwikkeld om decoratiemateriaal voor de leefgroepen te kunnen uitlenen onder elkaar. Met de feestdagen in het vooruitzicht kan hier handig gebruik van gemaakt worden.
- We laten ons sinds kort ondersteunen door een externe firma die de facturen verwerkt en verstuurt.
- Op ICT-vlak zijn er verder ook nog enkele verwezenlijkingen gebeurd, waaronder de aankoop en installatie van nieuwe servers.

In de pijplijn

Naast de afgeronde projecten, wordt er de komende maanden hard gewerkt om andere projecten verder af te werken:

- In de omgeving van woonbuurt Spar (campus Zonhoven) wordt in samenwerking met het Agentschap Natuur en Bos een snoezelbos ingericht. De kapwerken zijn achter de rug en eerstdaags zullen de werken voortgaan. De bedoeling is om een zinvolle tijdsbesteding te creëren met prikkelrijke en prikkelarme zones, die ook door burens en andere bezoekers gebruikt kunnen worden.
- De bouwaanvraag voor de volgende fase van ons masterplan infrastructuur (woningen Berk, Heuvel en Eik) is eind november ingediend. In een volgende fase zal er een aanbestedingsdossier ingediend worden.
- In campus Brikhof verlopen de uitbreidingswerken aan Brik 2 en Brik 3 volgens schema. Ook hier is een

aanzienlijke verbetering in de maak op vlak van wooncomfort voor onze bewoners.

- Om onze ziekteopvang van medewerkers beter te laten verlopen, zullen we nog enkele zorgcentra bezoeken om af te toetsen hoe zij zich hier rond georganiseerd hebben. Op deze manier krijgen we een zicht op nog meer verschillende soorten vervangingssystemen. Vanwege de coronacrisis kunnen de bezoeken momenteel niet ter plaatse doorgaan.
- Het vormingsbeleid willen we verder op punt stellen. Ook hier heeft corona voor vertraging gezorgd. In de eerstvolgende fase gaan we op zoek naar een instrument dat ons hierbij kan helpen. Vooraleer dit project verder kan gaan, is er eerst nog bijkomend onderzoek nodig.
- Al langer leeft binnen Ter Heide het idee om een digitaal zorgplatform te ontwikkelen. Alle informatie over de bewoner/cliënt en over de processen die hiermee te maken hebben, wordt dan via één platform ingegeven, geraadpleegd en beheerd. We streven ernaar om zo de informatie-uitwisseling veel efficiënter, vlotter en correcter te laten verlopen. Dit project zal door onze eigen ICT-dienst uitgewerkt worden.
- Verder willen we in een nieuw project onze organisatiestructuur onder de loep nemen. We willen evolueren naar een vlakker organisatie met korte communicatielijnen, meer flexibiliteit, betrokkenheid

en eigenaarschap aan de basis van onze organisatie. We willen meer inzetten op zelforganisatie en zelforganiserende teams om nog beter onze bewoners en medewerkers te ondersteunen.

- Vanuit ICT-standpunt willen we nieuwe materialen aankopen en verdelen; we denken hierbij aan de vervanging van onze printers, van onze pc's en laptops. Ook wordt er ingezet op de ontwikkeling van een nieuw facturatieprogramma.

Zoals je ziet, nemen we heel wat hooi op onze vork. Dit in het besef dat we dankzij onze projectwerking telkens een stap dichterbij een beter Ter Heide komen voor onze bewoners en onze medewerkers.

Romain Doumen,
kwaliteitscoördinator

Het masterplan wordt verdergezet: wat kan je verwachten in fase 2?

Het is al weer een tijdje geleden dat we jullie op de hoogte brachten over ons grote masterplan. Zoals je weet, verhuisden de bewoners van woonbuurt Oase en dagcentrum 't Ven in januari naar hun nieuwe gebouwen. Fase 1 werd daarmee afgerond. Intussen zijn we al een hele tijd bezig met de volgende stappen: fase 2. Eerst fris ik even jullie geheugen op vooraleer dieper op fase 2 in te gaan.

Opfrissing

De gebouwen van Ter Heide in Genk en Zonhoven dateren van eind jaren 70 of begin jaren 80. Hierdoor voldoen ze niet meer aan de gestelde eisen qua energieprestaties en aan de (zorg)noden van de bewoners. In 2015 werd beslist om te werken met een masterplan om de gebouwen van Midden-Limburg te vervangen door nieuwbouwen.

De 1e fase van het masterplan is eind vorig jaar voltooid en sinds eind januari bewoond. De algemene feedback is positief. De grote uitspringer hierbij is het klimaatbeheer. De gebouwen konden zonder problemen de hittegolven trotseren. Uiteraard nemen we de verkregen opmerkingen ook mee naar het ontwerp van fase 2.

Wat is fase 2?

Fase 2 zal zowel in Zonhoven als in Genk uitgevoerd worden. In Zonhoven gaat het om de nieuwbouw van 3 MID-woningen en 3 MED-woningen. Concreet wil dit zeggen dat Eik 1-2-3 en Berk 1-2-3 nieuw gebouwd

Foto: DBA

zullen worden. Deze gebouwen zullen in grootteorde hetzelfde uitzicht hebben als de 1e fase, maar uiteraard met de nodige aanpassingen op basis van de gekregen feedback. De gebouwen komen te staan aan de Vennenstraat (Eik) en Kruisstraat (Berk), waar wij intussen de bomen hebben gekapt.

Voor Genk zal het de eerste nieuwbouw zijn op de site en die eer valt toe aan de GES-groepen van de Heuvel. Dit worden 4 woningen die opgedeeld zijn in 2 clusters waartussen enkele centrale functies komen zoals een sportzaal, crea-keuken etc.

Ontwerp van de GES-woningen

De gebouwen werden wel volledig anders ontworpen dan de MED/MID-woningen, gezien we hier toch specifiek bouwen voor een doelgroep waarbij robuuste materialen een must zijn. Tevens zijn de circulaties tussen lokalen zo ontworpen dat er minimale conflictsituaties kunnen optreden.

De GES-gebouwen zijn laagbouwen met platte daken, waarbij een tuinmuur zorgt voor de integratie van de verschillende buitencompartimenten. Hierdoor zullen de compartimenten sneller opgaan in het geheel, maar ook de prikkels voor de bewoners kunnen beperken zonder in te boeten aan lichtinval of uitzicht. Qua technieken blijven we werken met warmtepompen, net als in fase 1. Nieuw aan het GES-concept is dat er gewerkt is met studio's. Dit zijn slaapkamers waaraan een individuele sanitaire ruimte met toilet en douche gekoppeld is.

Tot slot geef ik nog mee dat de bouw-aanvraag ingediend is en de publicatie van de aanbesteding zal gebeuren in maart/april. We hopen de werken te kunnen starten eind september.

Foto: DBA

Erwin Dilissen,
coördinator projecten logistiek

Christel De Prest

Hallo, ik ben Christel, maatschappelijk werker in woonbuurt Woonerf. Trotse mama van 2 tieners (17 en 15 jaar) en sinds jaar en dag samen met Bart (verkoop- en logistiek verantwoordelijke in een groot-handel voor bomen en planten). Samen wonen we in Tongeren.

Vrije tijd

Activiteiten die ik graag doe in mijn vrije tijd zijn wandelen in de natuur (vaak met onze honden) en fietstochten maken doorheen het mooie Limburg. Of op gezinsuitstap gaan van aan de kust tot in de Ardennen, van steden bezoeken tot kajakken of bergbeklimmen.

Rode draad

In mijn laatste functies was ik HR-verantwoordelijke in een bureau voor tuinaanleg, onderhoud en projectontwikkeling en coördinator in een organisatie die zich bezighoudt met enerzijds het begeleiden van ervaringsdeskundige medewerkers en anderzijds het ondersteunen van gezinnen bij taal- en opvoedingsproblemen.

Beide jobs hebben als gemeenschappelijke deler werken met mensen, de rode draad doorheen mijn carrière.

Een job als maatschappelijk werker in Ter Heide sprak me aan om meerdere redenen. Ik heb affiniteit met de doelgroep: ik ben opgegroeid met een nichtje met een meervoudige beperking en ik weet dat Ter Heide bekendstaat als een warme organisatie. Van deze warme organisatie wil ik graag deel uitmaken!

Warm welkom

Gezien deze coronaperiode voor iedereen een 'bijzondere tijd' is, heb ik op een minder alledaagse manier kennisgemaakt met bewoners en collega's. Toch heb ik een warme verwelkoming ervaren en zie ik dat er ondanks de soms moeilijkere omstandigheden met velen gewerkt wordt aan een veilige en warme omgeving voor de bewoners. Hartverwarmend om vast te stellen!

Christel De Prest,
maatschappelijk werker woonbuurt Woonerf

Riana Verjans

Hallo allemaal, ik ben Riana Verjans. Ik ben 27 jaar en woon samen met mijn man in Beverst. Sinds 9 november maak ik deel uit van de personeelsdienst. Ik zal ervoor zorgen dat alle administratie goed verloopt en zo mijn collega's ondersteunen.

Tijd voor iets anders

Vorig jaar maakte ik mijn opleiding administratief bediende af en ging ik op zoek naar een nieuwe uitdaging. Ik werkte al 5 jaar als callcentermedewerker en het werd tijd voor iets anders. Toen ik de kans kreeg om in Ter Heide te werken, heb ik deze kans met 2 handen gegrepen. En tot op heden heb ik daar geen seconde spijt van gehad.

Bezige bij

In mijn dagelijks leven ben ik een bezige bij. Ik ben schoonheidsspecialiste, medisch pedicure en visagiste in bijberoep. Ik verzorg dus graag de mensen en zorg ervoor dat ze zich beter voelen. Daarnaast ben ik ook een actieve Tupperware consulente en geniet ik er volop van om over plasticen potjes te vertellen. Als ik dan toch eens tijd over heb, breng ik die het liefst door met mijn familie en vrienden. Samen uitstapjes maken, iets gaan drinken of eten; dus genieten van het leven. Quote of my life: "The best feeling of happiness is when you're happy because you've made somebody else happy!"

Riana Verjans,
medewerker personeelsadministratie

Op het onderhoud kan je rekenen!

De coronacrisis brengt heel wat met zich mee. Sinds deze herfst bevinden we ons voor de tweede keer in lockdown. In de leefgroep wordt keihard gewerkt om onze bewoners zo veel mogelijk te beschermen van het virus. Niet alleen door de begeleiding, maar ook door onze dames van het onderhoud. Hoe hebben zij de afgelopen periode ervaren? Elly, Carmela en Khadija vertellen:

Druk!

"Hoe ik de voorbije weken/maanden zou omschrijven? Druk, druk, druk! Alles moet elke dag ontsmet worden. Dat brengt toch wel wat extra werk met zich mee. Voor de rest werken we met mondmasker en handschoenen aan en volgen we de maatregelen heel goed op. Mijn handen zijn wel ruw van het vele ontsmetten, maar ik heb geen schrik om te komen werken. Ik blijf mijn job graag doen", vertelt Elly.

Oogdruppels

Voor Carmela is het ook zo. "Soms lukt het niet altijd om alle taken 100 % af te werken, maar ik probeer altijd goed door

te poetsen. Ook thuis heb ik handgel aan de deur staan dus als ik niet in Ter Heide ben, let ik ook nog heel goed op mijn handhygiëne. Ik merk wel dat ik last van mijn ogen heb de laatste tijd. Zou dat van het mondmasker komen? Thuis merk ik er niks van, maar tijdens het werk valt het mij op. Ik heb dan maar voor oogdruppels gezorgd voor de zekerheid."

Overal de regels volgen

Khadija neemt bij haar thuis ook haar voorzorgen: "Voor we binnenkomen, doen we onze schoenen en jassen uit aan de deur. Handgel staat ook altijd klaar in huis. Voor mijn kinderen let ik extra op. Eigenlijk moet je gewoon

overal de regels volgen: in Ter Heide en thuis."

Een positieve blik

Het werk is hetzelfde gebleven, al komt er nu veel meer ontsmetten bij dan anders. Toch zijn ze het er alle 3 over eens: "We zijn hier heel graag. Je moet je er nu bij neerleggen dat het wat anders is in coronatijd, maar ook dat betert wel. We blijven positief." Nu ontsmetten en hygiëne nog belangrijker geworden zijn dan anders, kunnen we alleen maar dankbaar zijn voor onze collega's van het onderhoud. Bedankt dat jullie er elke dag staan en met een positieve blik naar de toekomst kijken!

Nieuwsgierige neus

In deze editie van Ter Heide nieuws stelt Patsy Peeters, verpleegkundige woonbuurt Heuvel, haar nieuwsgierige neusvragen aan Dirk van Gaal, medewerker ICT. In het maartnummer zal Dirk op zijn beurt enkele vragen stellen aan een andere collega.

Patsy: Lid worden van het ICT-team van Ter Heide, stond dit in je toekomstplanning of had je eigenlijk iets anders in gedachten om te doen?

Dirk: Nee, niet helemaal. Ik ben namelijk begonnen met een vervangingscontract en na een paar verlengingen onverwacht vast kunnen beginnen!

Patsy: Zit je in je vrije tijd ook nog veel achter je computerscherm of heb je nog andere leuke vrijetijdsbestedingen?

Dirk: Normaal gezien niet, maar in de huidige situatie wel. Normaal gezien ben ik veel bij vrienden, zeker in het weekend. In de zomer ga ik naar verschillende festivals of op vakantie, in de winter skiën. Door de week sleutel ik thuis nog wat aan computers en ga ik bij familie langs. Dat is op dit moment niet van toepassing en dus speel ik al eens een spelletje op de computer of kijk ik al eens meer een film of tv-serie.

Patsy: Jouw aanmeldnaam in Ter Heide is 'Chewbacca', een duidelijke Star Wars fan dus? Binnen jullie team hebben jullie allemaal een naam uit deze saga.

Dirk: Verrassend genoeg toch niet. Dit is eigenlijk historisch zo gegroeid. Ik moest zelf een naam kiezen uit de saga toen ik hier begon. Sander is onze grootste Star Wars fan.

Patsy: Vroeger regelde het ICT-team wel eens een leuke activiteit. Ga jij ons na deze moeilijke coronaperiode eens verrassen met een leuk voorstel?

Dirk: We kunnen het altijd proberen!

Basisschool Boxbergheide loopt voor Ter Heide

Eind september organiseerde de Basisschool Boxbergheide een sponsorloop met alle leerlingen. De opbrengst ervan ging naar Ter Heide. Iedereen liet zich van zijn sportiefste kant zien: van de kleuters tot leerlingen van het zesde leerjaar. Na afloop overhandigden de directie en de leerkrachten Ter Heide een mooie cheque met het eindresultaat van de actie.

Rondjes lopen

De sportleerkrachten waren verantwoordelijk voor de organisatie en moedigden de leerlingen aan tijdens het lopen. Elke leerling deed zijn best om zo veel mogelijk rondjes te lopen op het schoolterrein en zette zijn beste beentje voor om geld in te zamelen voor de bewoners van Ter Heide. Het

mooie resultaat van deze inspanningen toonden de leerkrachten en directie ons na afloop van de sponsorloop.

Rust voor Huis 7

Met de opbrengst van de actie zal de speelzaal van Huis 7 opgesplitst worden, waardoor een extra compartiment gebouwd kan worden voor

de bewoners. De bewoners in onze GES-groepen hechten namelijk veel waarde aan rust en even op zichzelf kunnen zijn. Met dit nieuw compartiment kunnen we hieraan nog beter tegemoetkomen.

Bedankt aan alle leerkrachten voor de goede organisatie en aan alle sportieve leerlingen voor hun inzet!

WTC De Zwoegers zorgt voor nieuwe rolluiken

Eind september kreeg woonbuurt Henisberg een mooi geschenk. Op zaterdag 25 september, vroeg in de ochtend, mochten we enkele leden van WTC De Zwoegers ontvangen. Onder hen Marc Houben, medewerker van onze technisch dienst campus Tongeren. De wielertoeristenclub bezorgde ons het resultaat van een speciale inspanning voor Ter Heide.

Kilometers voor campus Tongeren

Zij kwamen een gift van € 540 overhandigen ten voordele van onze campus. Het bedrag werd gebruikt om bijkomende rolluiken voor verschillende leefgroepen te bekostigen. De leden van wielertoeristenclub De Zwoegers hadden de voorbije maanden een corona challenge georganiseerd. Tijdens de eerste lockdownperiode was het verboden om in groep te fietsen, maar om de conditie op peil te houden, kon elk lid wekelijks de individueel gereden kilometers doorgeven aan het bestuur. Het streefdoel was 45 000 km, waarbij per

100 km € 1 aan een goed doel zou worden besteed.

584 ritten

Op 1 juli werd de challenge afgesloten met een totaal van 53 612 km! Gedurende deze 10 weken hebben 35 leden in totaal 584 ritten afgelegd.

Namens bewoners en personeel nogmaals dank aan WTC De Zwoegers!

Patrick Surinx,
leefgroepencoördinator woonbuurt Henisberg

Blij met Ter Heide

Ons verhaal. Wij zijn Sigrun Jorissen en Erwin Bruninx uit Hoeselt. Mama en papa van 2 prachtige dochters, Lidewij en Vibeke en onze lieve, speciale zoon Tylwy (19 jaar). Toen Tylwy 9 maanden was, merkten we voor het eerst een epileptische aanval op. Enkele weken later was er duidelijkheid; hij had de genetische afwijking Tubereuze Sclerose. De weg van een opvoeding met serieuze hindernissen in het verschiert.

Op internaat

Naarmate de jaren vorderden kregen we zijn epilepsie niet meer onder controle onder ambulante begeleiding. Tijdens een doktersbezoek vroeg zijn arts hoe het ging. Tja, antwoordden wij, het gaat wel met hem. De arts stelde zijn vraag opnieuw: hoe gaat het met jullie? Ah, ja, daar hadden we niet meer bij stilgestaan. Onze jongen was 5 en moest opgenomen worden in het revalidatiecentrum Pulderbos om zijn epilepsie weer onder controle te krijgen. Het was zijn eerste internatervaring

en wij realiseerden ons dat we tijdens de week op adem konden komen om hem in het weekend thuis goed te kunnen opvangen. Na een jaar verblijf op internaat in Pulderbos kregen we het advies om onze jongen in een internaatstelsel te behouden.

Moeilijk schooljaar

Dat hebben we gedaan en hij verbleef zijn hele schoolloopbaan van maandag tot vrijdag in het MPI De Dageraad in Kortesseem. Tijdens die jaren was Tylwy al meerdere keren

tijdens vakanties in Ter Heide voor een kort verblijf. 4 jaar geleden begon een moeilijk schooljaar voor onze Tylwy in het BuSO in Kortesseem. Hij kon niet meer voldoen aan de eisen van een school, de druk was te groot.

Een nieuwe plek

Wat nu? Op dat moment waren wij heel blij dat hij al zoveel jaren op internaat was geweest. Met de hulp van het CLB dienden we een aanvraag in bij het VAPH, het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, voor residentiële opvang niet schoolgaande jeugd. Op een ochtend in december 2017 kreeg ik op weg naar het werk een verlossend telefoontje van Ter Heide. Raf Ronsen, maatschappelijk werker, meldde dat er in het begin van het nieuwe jaar een plekje voor Tylwy beschikbaar was.

In januari 2018 nam Tylwy zijn intrek in Huis 5, waar hij nu nog woont. Het is zijn eerste thuis en bij mama en papa komt hij op bezoek. Onze jongen heeft een eigen, fijn leven in de leefgroep. Wat de leefgroep kan bieden, kunnen wij thuis niet realiseren. We hebben niet de logistiek en de draagkracht. Het hele team van Huis 5 is er voor hem en zijn medebewoners. Dat is veel meer dan enkel een mama en papa.

De zorg delen

Een lang verhaal om aan iedereen mee te geven dat wij blij zijn met Ter Heide. Dat wij de zorg samen met Ter Heide mogen delen en wij er niet alleen voor staan. Dank je.

Sigrun Jorissen en Erwin Bruninx,
ouders van Tylwy (bewoner Huis 5)

Stoom

Maar goed dat ik een week gewacht heb om dit te schrijven. De stoom die op het bewuste ogenblik uit mijn oren kwam, - zo tekent men dat toch in stripverhalen - is intussen opgelost, zodat dit een weldoordacht en fatsoenlijk verhaal zou moeten worden.

Het uitgangspunt was een nieuwe rolstoel voor mijn dochter, met blijkbaar als logisch gevolg een calvarietocht met meer dan 14 staties.

Voor mij is de korte inhoud van dit verhaal: een zoektocht om zo comfortabel mogelijk te zitten, liefst op een medisch verantwoorde manier. Maar er zijn een hoop mensen, pardon: experts, die daar uitgebreide vaststellingen over moeten, willen en kunnen doen: een MDT. Een Multidisciplinair Team. Dat reglementair moet bestaan uit een dokter, een psycholoog of pedagoog, een sociaal werker en een hulpmiddelendeskundige als het dáárover gaat.

In de loop der jaren ben ik al vaker een MDT tegengekomen voor allerlei aanvragen, maar ik heb altijd maar met 1 maatschappelijk werker gesproken. Het formulier dat zij invulde zal dan later, hoop ik maar, door ál die teamleden bestudeerd zijn, want op de vragen van dat formulier kon ik niet altijd een duidelijk, probleem omvattend en éénduidig antwoord geven. Er hangt dus wel veel af van de interpretatie en de taalvaardigheid van de verslaggever. Maar de besluiten die daaruit getrokken worden, beslissen wel over de rest van je leven. En er is geen volgende verga-

dering om het verslag goed of af te keuren.

Twijfel dus. Dat is de eerste statie van mijn calvarietocht naar een nieuwe rolstoel.

Goed, op naar de volgende stap voor de toekomstige rolstoel. Nee, halve rolstoel moet ik zeggen, want de zitschaal is nog goed, alleen het onderstel is versleten. En eigenlijk, alleen maar de armleuningen en het voetstuk. Maar dat kan niet, dat is herstelling en op dat herstellbudget staat maar € 10,08 meer. Dat is een beetje weinig! Maar ... vermits dat onderstel al 8 jaar oud is, heb ik al lang 'recht op' en wordt het dus: nieuwe wielen, buizen, voet-, arm-, en zitsteun met alles erop en eraan. Regels gaan dus blijkbaar boven zuinigheid.

Daarvoor, zei de kinesiste van de voorziening, kunnen we naar het rolstoeladviesteam van het ziekenhuis gaan, 3 kwartier met het busje. Het flitste maar even door mijn hoofd: dat wordt dan weer een momentopname en haar vingers kennen al jaren ieder werveltje van de kromme rug van mijn dochter en elke spier waar niks elasticiteit meer in te krijgen is! Maar ja, busje dus. In coronatijd niks busje. Zelf rijden met mijn dochter, dacht ik, kan misschien wel maar dan liefst niet te ver. Dus zoek eens waar er nog mensen zitten met multidisciplinaire kennis over een rolstoel. Het internet: je vindt er meer dan je zoekt! Maar je moet wel hard zoeken, van pagina naar pagina, van Vlaamse Sociale Bescherming naar Agentschap Zorg en Gezond-

heid, waar je overstelpt wordt met wat er allemaal bestaat. Voor 'rolstoeladviesteam' terug naar Vlaamse Sociale Bescherming en daar via 'zoekertje' jawel: meer dan 70 adressen in Vlaanderen. En ook, in blauwe lettertjes om open te klikken, 'aanvraagprocedure'. Ik klik, nieuwe pagina gaat open en daar staat: 'er zijn 5 aanvraagprocedures, afhankelijk van het mobiliteitshulpmiddel' en daaronder 'deze webpagina is nog in opbouw'.

En u denkt nu dat toen de stoom uit mijn oren kwam? Nee, die kwam later toen het tot mij doordrong dat de gehandicaptenwereld een héél grote werkgever is die voor iedere vraag van de markt alsmaar nieuwe constructies opzet waar de oorspronkelijke organisatie, denk ik zo, waarschijnlijk nog nauwelijks zicht op heeft.

R. Moeilijkmens

De wensambulance

Wens ambulancezorg vzw maakt de wensen van palliatieve, immobiele patiënten waar. Ook bewoners van Ter Heide komen hiervoor in aanmerking. Dit kan gaan van een palliatieve bewoner die nog graag eens een laatste keer op bezoek wil gaan bij zijn zus thuis of bij de ouders, tot op uitstap gaan naar een bepaalde plaats die veel voor hem betekent. Met een team van vrijwilligers vervoeren ze de persoon met een wens naar de gekozen bestemming in een comfortabele ambulance. Hiervoor beschikken ze over professioneel medisch materiaal. Zo kan de wens van een palliatieve persoon toch werkelijkheid worden. Alle informatie hierover vind je terug op www.wensambulancezorgvzw.be

Boek in de kijker

Ondersteuning van mensen met ernstige meervoudige beperkingen - Handvatten voor een kwaliteitsvol leven is een grondig herwerkte versie van het gelijknamige boek dat in 2011 verscheen. In dit boek vind je de laatste nieuwe inzichten terug

over personen met meervoudige beperkingen (EMB). Bovendien willen de auteurs ouders, familie en (toekomstige) professionele hulpverleners houvast bieden in de zoektocht naar de juiste ondersteuning voor personen met EMB.

Magenta

Is 'magenta' enkel een kleur in jouw woordenboek? Neem dan zeker eens

een kijkje op www.magentaproject.be. Het Magenta-project is opgestart om

ouders van kinderen met een beperking of chronische ziekte te ondersteunen. Via workshops en infosessies biedt Magenta handvatten op vlak van time management, communicatie, administratie, toekomstplanning etc.

Bovendien kunnen ouders elkaar via deze (online) sessies ontmoeten en ervaringen uitwisselen.

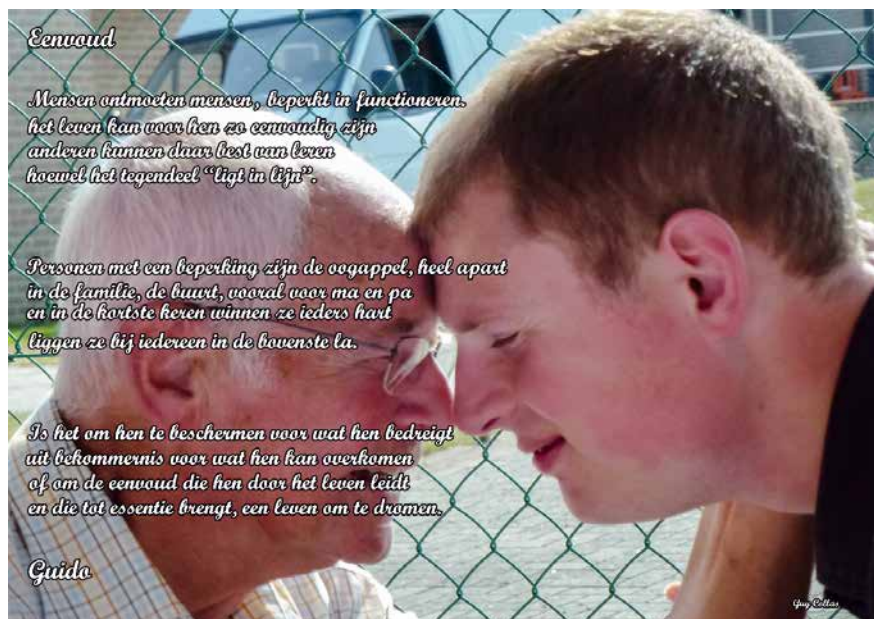

Vrijwilligers in coronatijd

In Ter Heide kunnen we beroep doen op heel wat vrijwilligers. Mensen die zich met hart en ziel op een of andere manier inzetten voor onze bewoners. Wij zien hen maar al te graag komen. Zij zijn voor ons een enorme rijkdom waar onze bewoners volop van profiteren. Onze doorsnee vrijwilliger, als ik zo oneerbiedig mag zijn, heeft meestal al wat jaren op de teller staan. En coronagewijs is dit nu net iets dat niet in hun voordeel pleit. In overleg met de directie hebben we dan ook vrij snel beslist dat onze vrijwilligers beter niet meer in Ter Heide zouden komen toen de coronacrisis uitbrak. De meesten behoorden immers zelf tot de risicogroep.

Begrip voor de situatie

Voor deze beslissing was er heel veel begrip. "Je laat maar iets weten als we terug mogen komen." 2 weken werden er 3, 4, 5 ... Verdorie, dat duurde toch wel lang. Ik kreeg regelmatig een telefoontje van vrijwilligers om te melden dat ze ons toch wel misten en of ze nog niet mochten terugkomen. Dergelijke boodschappen horen deed me toch wel deugd. Ik moet zeggen dat ik een beetje bang was dat een aantal mensen zouden afhaken na de coronacrisis. Gelukkig was deze vrees ongegrond en is slechts 1 persoon gestopt met vrijwilligerswerk.

Opluchting

Groot was dan ook de opluchting toen het nieuws kwam dat we weer mochten opstarten. Weliswaar met de nodige veiligheidsvoorzorgen, maar dat was geen enkel probleem. De mensen hielden zich perfect aan de regels. Ook voor onze bewoners

was het hoog tijd dat ze weer terug konden genieten van hun wekelijkse fietstochtjes.

Hopen op een goed 2021

De vreugde was echter van korte duur. Een tweede golf strooit op-

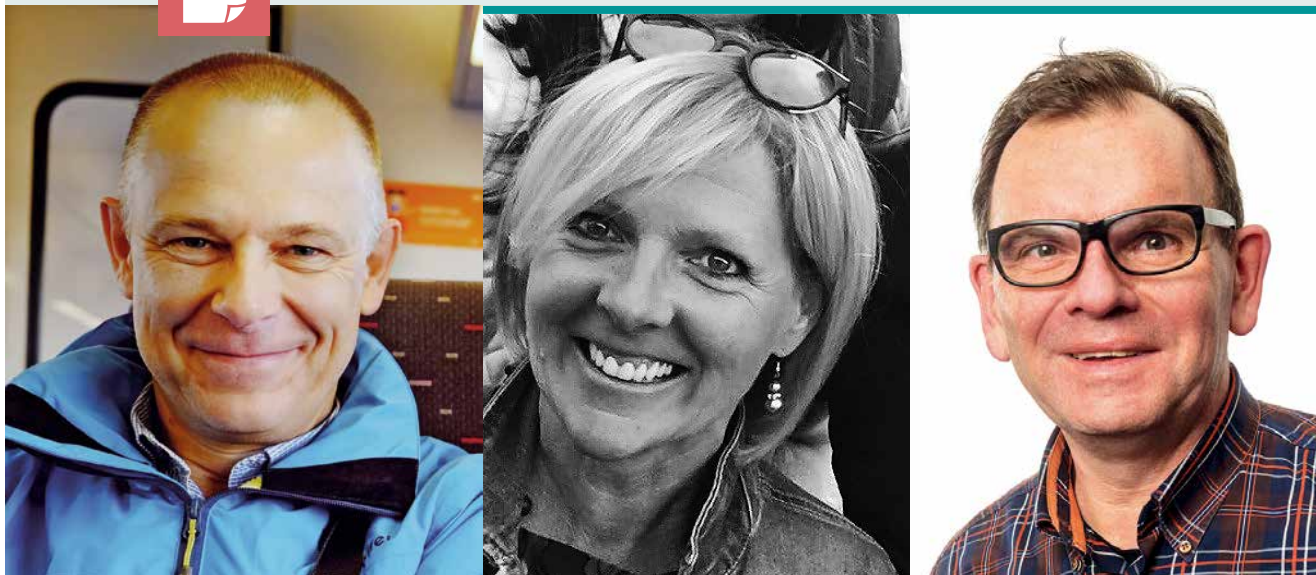
nieuw roet in het eten. We vrezen ervoor dat voor de vrijwilligerswerking 2020 erop zit en we kijken hoopvol uit naar 2021. Wij missen jullie.

Tony Antheunis,
activeringscoördinator campus Zonhoven

Aan de slag gaan als vrijwilliger

Voel je het zelf kriebelen om in betere tijden als vrijwilliger aan de slag te gaan in een van onze campusen? We vertrekken hierbij steeds vanuit jouw interesses en talenten. Wil je graag een keer per maand komen fietsen? Vlieg je er meteen in en wil je elke week een handje helpen tijdens de activeringsmomenten van onze bewoners? Of kom je de ondersteunende diensten een handje toesteken? Laat ons zeker weten waar jouw interesses liggen; je bent van

harte welkom in Ter Heide zodra we onze vrijwilligerswerking terug mogen opstarten. Als je vrijwilliger wil worden bij ons, bekijken we steeds samen met jou welke momenten voor jou het best passen en met welke leefgroep/dienst het best klikt. Heb je nog vragen of ben je al helemaal overtuigd? Neem dan zeker contact op met onze vrijwilligersverantwoordelijke. Dat kan telefonisch op 089 39 01 11 of via mail (vrijwilligers@terheide.be).

Solidaire woon- en leefkosten

Beste ouders, op 1 september keurde de Gebruikersraad de woon- en leefkosten unaniem goed. Het nieuwe systeem is van toepassing op houders van een persoonsvolgend budget, nog niet op MFC (minderjarigen). Vanaf 1 januari 2021 vervangt het de vaste dagprijs. Zoals de Vlaamse regelgeving voorschrijft, overlegde de directie voorafgaand uitgebreid met de Gebruikersraad.

1 gemeenschappelijke pot

We hebben samen gekozen voor een systeem met opnieuw 1 prijs. Leven in een voorziening is leven 'onder hetzelfde dak'. We trekken dat leven in gemeenschap resoluut door in 1 solidaire prijs. Alle bijdragen komen in 1 gemeenschappelijke pot. Met die pot voorziet Ter Heide voor iedereen zorg op maat. Dat heeft het voordeel van de eenvoud. Haalt iedere bewoner, op ieder moment, zijn bijdrage er 100 % terug uit? Nee. Soms heb je iets meer, soms heb je iets minder. Maar we bekijken het op lange termijn omdat we voor onze bewoners een leven lang opvang willen in Ter Heide.

Concreet

2 voorbeelden:

Voorbeeld 1: vandaag slapen sommige bewoners in Zonhoven nog in een slaapzaal. Binnen een paar jaar hebben ze een nieuwe kamer voor zichzelf. Nu betalen ze mee voor andere bewoners, binnen een paar jaar betalen anderen een stukje mee voor hen. Voorbeeld 2: de woonkost van bewoners met enkel een verstandelijke beperking (MID) is lager dan die van

bewoners die daarenboven medische beperkingen hebben (MED). Maar de MID-groep kan ook medische problemen krijgen, bv. als de bewoners ouder worden. In Ter Heide zal de prijs dan niet stijgen.

Prijsstijging

De prijs stijgt tegenover de huidige dagprijs: residentiële gebruikers betalen 6 % meer. In de dagopvang is de stijging drastisch. Inclusief vervoer kan hij eventueel verdubbelen.

De prijs voor dagopvang was tot nu artificieel laag. Ook in andere voorzieningen zie je die drastische stijging. Bovendien temperen we die stijging door middel van interne solidariteit. De prijsstijging dient voor investeringen in gebouwen en in uitrusting, waaronder camerabewaking. De betaalbaarheid werd per gebruiker afgetoetst. We zijn niet over 1 nacht ijs gegaan. Als er iemand toch uit de boot dreigt te vallen, zoeken we naar een oplossing.

Afstemming met Gebruikersraad

In de toekomst zal de directie de prijzen enkel aanpassen na goed-

keuring van de Gebruikersraad. Dat gebeurt niet in alle voorzieningen. Het toont aan dat onze directie de ouders wil meenemen als evenwaardige partners.

Na de invoering van de woon- en leefkosten per 1 januari 2021 blijft dit verhaal dus doorlopen. Het vergt continue opvolging van kosten, prijzen en kwaliteit van de zorg. Dat gebeurt best gezamenlijk door de directie en ons (ouders/familie) als vertegenwoordigers van de bewoners.

Voorzitters van de Gebruikersraad:

- Christel Vallé:
gebruikersraad.oaseth@telenet.be
- Peter Hendriks:
Peter.Hendriks@SABIC.com
- Herwig Vaes:
Herwig.vaes@kuleuven

Viviane (Vivi) Cox, bewoner Eik 4

Op 8 december 1970 zag Vivi, als enig kind in haar gezin, het levenslicht. Op 17 maart 1975 kwam je samen met je papa en mama voor de eerste keer naar Ter Heide. Het grootste deel van je jeugd jaren leefde je in T4 (het huidige Huis 5) en daarna kleurde je de dag met een vrolijke lach in Huis 10. Begin september 1999 kwam je na het groot verlov naar Eik 1 en vervolgens in 2007 verhuisde je naar Eik 4. Het was allemaal nieuw voor je, maar snel heb je een gewaardeerd plaatsje in deze groep gevonden. Je ouders merkten het aan je dat het een mooie tijd zou worden doorheen de jaren.

Iedere vrijdag kwamen je papa en je mama je halen om in weekend te gaan of in verlov. Je ouders luisterden met veel liefde naar de gebeurtenissen van de week, de uitstappen of het kamp in 'villa Euphorbia', of de treinuitstap waar tante Linda en je mama mee de zeelucht zijn komen inademen. Dat was een superdagje. Een hele beleving! Tijdens het vertellen over deze activiteiten liet jij je waarderende geluidjes horen en je kusjes klinken, voor iedereen.

Papa kwam samen met je mama mee als je naar huis ging. Terugkomen naar je groep was een gebeuren met je mama alleen. Een vrouwenonderonsje, wat voor jullie bijzonder was. Met Sinterklaasavond, BBQ ... waren je mama, tante Linda en in de vroegere jaren je bomma altijd van de partij om dit grote familiegebeuren samen te beleven. Papa kreeg er achteraf veel over te horen.

Vivi, je bent papa 'ZIJN' meisje en als er iets

was met papa gaf je mimiek tekenen ervan, wilde je extra geknuffeld worden of afgeleid door te wandelen op de gang terwijl we kinderliedjes zongen. Dan verscheen er een glimlachje op je gelaat.

Je was heel graag bij de jongens. Enkelen gaven je soms een knuffelbeertje of namen het je af; aandacht die je ook van je vriendjes wist te appreciëren. Of als zij aan tafel speelden en jij ernaar kon kijken.

De laatste maanden had je meer moeilijke momentjes; je stemmingen gingen op en af. Geregeld op je gezellige kamer kon je in je zetel bij het raam tot rust komen met de fijne muziek en knuffeltjes.

Vivi, plots werd je snel ziek. Onze handen lieten we verder werken via verplegend personeel en artsen tot uiteindelijk de andere hand aan de overkant jouw hand vastnam ...

Neem ze maar met je beide handen, zodat je rust en vreugde mag beleven aan de overkant.

Vivi, jij mag nu waken over jouw papa en mama, zodat zij over alle belevenissen van jou kunnen mijmeren en zo een glimlachje kunnen toveren op hun gelaat. En aan al je vriendjes in Eik 4 zeggen wij dat jij dat sterretje bent, dat naar hen kijkt ... Dankjewel, Vivi, dat we er mochten zijn om voor jou te zorgen, om samen met jou te leven, te lachen, soms verdrietig zijn. Wij gaan je missen, maar diep in ons hart blijf je bij ons in Eik 4.

Eik 4

8 december 1970
5 november 2020

*loslaten van een lief leven
terugkijken in verwondering
je bent nog zo dichtbij..
nog dringt het niet tot mij door
afscheid,
moeten loslaten*

Geboortes

Bas, zoontje van **Sabrina Reyniers**
(leefgroepmedewerker Berk 2, Zonhoven)
en **Pieter Simons**

Emma, dochtertje van **Nele Nivelte**
(kinesist woonbuurt Oase, Zonhoven)
en **Steven Tomsin**

Lauren, dochtertje van **Anne Brimioul**
(hoofdopvoeder Eik 3, Zonhoven)
en **Ben Hansen**

Marvin, zoontje van **Maikel Ruymen**
(medewerker technische dienst)
en **Mandy Michielsen**

Mathis, zoontje van **Dorien Gielen**
(leefgroepmedewerker Eik 2, Zonhoven)
en **Jordi Swennen**

Huwelijken

Kim Menten
(medewerker technische dienst, Borgloon)
huwde met **Piet Geys**

Overlijdens

Armand Ubachs
schoonvader van **Marleen Crijns**
(logopediste woonbuurt Eik & Woonerf,
Zonhoven)

Gerard Steutelings
schoonvader van **Lucienne Pergens**
(leefgroepmedewerker Spar 3,
Zonhoven)

Hubert Richerzhagen
vader van **Eveline Richerzhagen**
(medewerker nachtdienst, Tongeren)

Raymond Steyls
vader van **Frieda Steyls** (leefgroep-
medewerker Spar 1, Zonhoven) en
Marleen Steyls (leefgroepmedewerker
Meers 1, Borgloon)

Laura Verbeemen
moeder van **Godelieve Pannemans**
(medewerker nachtdienst, Zonhoven)

Viviane Cox
(bewoner Eik 4, Zonhoven)

Hubert Marckelbach
schoonvader van **Marijke Ory**
(medewerker grootkeuken, Borgloon)

Nieuwe medewerkers

Sinds september 2020 zijn een aantal nieuwe medewerkers Ter Heide komen versterken. De volgende personen heten we dan ook van harte welkom in onze organisatie:

Anneleen Janssen	leefgroepmedewerker Huis 4	Zonhoven
Arno Olislagers	leefgroepmedewerker Berg 2	Tongeren
Birgit Mertens	leefgroepmedewerker Ven 3	Zonhoven
Bobby Kuipers	leefgroepmedewerker Huis 8	Genk
Christel De Prest	maatschappelijk werker Woonerf	Zonhoven
Dimitri Vandendijck	medewerker technische dienst	Genk
Elsy Vandeput	kinesist Ven	Zonhoven
Emilija Naskovska	medewerker onderhoud	Zonhoven
Emily Dolmans	leefgroepmedewerker Spar 3	Zonhoven
Fatima Belmadani	medewerker onderhoud	Zonhoven
Francesca Jeurissen	leefgroepmedewerker Spar 1	Zonhoven
Glen Grauwen	maatschappelijk werker Oase	Zonhoven
Iris Martens	kinesist Henisberg	Tongeren
Ivan Dejeneffe	medewerker technische dienst	Zonhoven/Genk
Janne Foerier	leefgroepmedewerker Spar 3	Zonhoven
Jory Oversteyns	medewerker onderhoud	Borgloon
Katrijn Cuppens	leefgroepmedewerker Woning 40	Zonhoven
Khadija Birbouz	medewerker onderhoud	Zonhoven
Kobe Ramaekers	medewerker technische dienst	Genk
Lien Werckx	leefgroepmedewerker Huis 7	Genk
Marina Derwae	medewerker onderhoud	Borgloon
Margriet Wathion	leefgroepmedewerker Brik 1	Borgloon
Marleen Loix	medewerker onderhoud & grootkeuken	Genk
Meryam Birbouz	medewerker onderhoud	Zonhoven
Niels Smeets	leefgroepmedewerker Huis 7	Genk
Riana Verjans	medewerker personeelsadministratie	Genk
Robert Peters	medewerker onderhoud	Tongeren
Silke Paulussen	medewerker onderhoud	Zonhoven

Woordje van de redactieraad

Wat is ons leven toch enorm veranderd op korte tijd; we zitten met vele vragen. Mensen reageren plots zo anders, zo onverwacht. Het mooie najaar waar ik ieder jaar zo naar uitkijk, de gezellige momenten met iedereen die je dierbaar is ... Er gaan zo veel vragen door mijn hoofd. Maar vaak moeten we dan even terug naar de essentie gaan, even stilstaan bij de kleine dingen. Dingen die je raken, die je aan het denken zetten. Voor mij persoonlijk is dit één van de belangrijkste goede eigenschappen die een mens kan hebben. Daarom deel ik graag een verhaal dat ik al héél lang ken. Een verhaaltje uit mijn kindertijd, waar zoveel waarheid in zit: 'Hoe komt de sneeuw eigenlijk aan zijn kleur?' Alles had een kleur, behalve de sneeuw. De aarde

was bruin, het gras was groen, de roos was rood, de hemel was blauw en de zon was mooi goudgeel. Alleen voor de sneeuw bleef er geen kleur over. De sneeuw besloot dan maar om aan één van de anderen een beetje kleur te vragen.

Eerst ging hij naar de aarde: "Mag ik een beetje van jouw bruine kleur?" Maar de aarde sliep en gaf geen antwoord. Daarna ging de sneeuw naar het gras en vroeg: "Gras, mag ik een beetje van jouw mooie groene kleur?" Maar het gras dacht aan zichzelf en deed of het de sneeuw niet had gehoord. Dan ging de sneeuw naar de roos en vroeg: "Roos, mag ik een beetje van jouw rode kleur?" Maar de roos was erg verwaand en draaide zich weg van de sneeuw.

Toen ging de sneeuw naar de hemel en riep: "Hemel, mag ik alsjeblieft een beetje van jouw blauwe kleur?" Maar de hemel was te ver weg en hoorde de sneeuw helemaal niet. De sneeuw gaf niet op en vroeg ook aan de zon: "Zon, mag ik een beetje van jouw goudgele kleur?" Maar de zon had het veel te druk met schijnen en nam zelfs geen tijd om te antwoorden.

De sneeuw wist het niet meer en ging verder op zoek. Langs de rand van het bos stond een

mooi wit bloempje ... De sneeuw raapte al zijn moed bij elkaar: "Bloempje, mag ik wat van jouw kleur?" Het kleine bloempje antwoordde: "'Tuurlijk sneeuw, neem maar zo veel kleur als je wil!" Zo nam de sneeuw wat van de witte kleur en vanaf dat ogenblik had de sneeuw ook zijn eigen kleur. De sneeuw gaf het bloempje een beloning en gaf het de naam 'sneeuwklompje', het enige bloempje dat 'nooit' last heeft van de sneeuw.

Voor mezelf is de essentie van dit verhaal dat we zowel moeten kunnen nemen als geven, dat we er zijn voor elkaar. Samen staan we zoveel sterker. Laten we zo de eindejaarsperiode inzetten en met volle moed het voorjaar tegemoet gaan, SAMEN!

Alle verhalen van deze warme momenten samen zijn welkom in de volgende editie van Ter Heide nieuws. Teksten, foto's en telefoontjes zijn welkom bij kari.feys@terheide.be tot en met 19 februari 2021. Je kan ook steeds terecht bij de leden van de redactieraad:

Genk: steven.schepers@terheide.be
Zonhoven: tony.antheunis@terheide.be
Borgloon: cynthia.gilissen@terheide.be
Tongeren: leon.van.es@terheide.be

P.S.: Herkende jij de persoon op deze foto uit de oude doos of wil je een gokje wagen? Het antwoord zit verstopt in deze Ter Heide nieuws.

Colofon

Ter Heide nieuws

Nr. 4, 2020, verschijnt 4 maal per jaar

Redactieraad:

Hilde Kubben, Kari Feys, Leon Van Es, Tony Antheunis, Cynthia Gilissen, Isabelle Saint-Georges en Inne Driesen

Grafische vormgeving:

Gert Vos & Bart Hiemeleers (Gezel)

Verantwoordelijke uitgever:

Paul Geypen, Klotstraat 125, 3600 Genk

Kantoor afgifte: Hasselt 1 B-789

Ter Heide campus Genk

Klotstraat 125, 3600 Genk
 Tel. 089 32 39 30, Fax. 089 30 62 50

Ter Heide campus Zonhoven

Jacob Lenaertsstraat 33, 3520 Zonhoven
 Tel. 011 81 94 00

Ter Heide campus Brikhof

Brikhof 68, 3840 Borgloon
 Tel. 012 26 08 50

Ter Heide campus Henisberg

Baversstraat 32, 3700 Tongeren
 Tel. 012 39 83 80, Fax. 012 39 83 99

Kalender

Uitgesteld

Door de coronapandemie werden alle grote activiteiten tot augustus 2021 voorlopig voor onbepaalde tijd uitgesteld of afgelast. Ook de feestzaal van Ter Heide kan momenteel niet gebruikt worden voor de organisatie van evenementen.

